

کاربست تکنیک فراترکیب تأثیر فرهنگ‌سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی (GRI201) در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران

محمد خلیلی^۱

علی ذبیحی*^۲

خسرو فغانی ماکرانی^۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۶/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۰۲

چکیده

هدف تحقیق کاربرست تکنیک فراترکیب تأثیر فرهنگ‌سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی (GRI201) در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران است. اگر در شرکت فرهنگ پایداری و مسئولیت اجتماعی به‌عنوان یک ارزش اصلی در نظر گرفته شود و توسط مدیران و کارکنان به عمل آید، احتمالاً تمایل بیشتری برای گزارشگری پایداری و ارائه اطلاعات مربوط به عملکرد اقتصادی و پایداری وجود خواهد داشت. محقق با به‌کارگیری رویکرد مرور نظام‌مند و فراترکیب، به تحلیل نتایج و یافته‌های محققین قبلی دست‌زده و با انجام گام‌های ۷ گانه روش ساندلوسکی و باروسو، به شناسایی عوامل مؤثر پرداخته است. از بین ۵۵۶ مقاله، ۴۵ مقاله بر اساس روش CASP انتخاب شد همچنین روایی تحلیل با مقدار کاپا ۰/۷۱۱ تأیید گردید. در این زمینه به‌منظور سنجش پایایی و کنترل کیفیت، از روش رونوشت استفاده گردید که مقدار آن برای شاخص‌های شناسایی‌شده در سطح توافق عالی شناسایی شد. نتایج حاصل از تحلیل داده‌های گردآوری شده در نرم‌افزار MAXQDA منتهج به شناسایی ۵۹ کد اولیه در ۱۱ مقوله شد. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده ۱۱ مؤلفه اصلی عبارت‌اند از نوآوری و خطرپذیری، توجه به جزئیات، توجه به ره‌آوردها، توجه به اعضای سازمان، توجه به تیم، جاه‌طلبی، پایداری، عوامل اقتصادی، عوامل سیاسی قانونی، عوامل اجتماعی و فرهنگی، فناوری و افراد هستند. تأثیر فرهنگ‌سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی، به دلیل ارتباط نزدیکی که با تصمیم‌گیران، سهامداران و مخاطبان دارد، بر جهت‌گیری و محتوای گزارش‌های پایداری و درنهایت بر ارزش و شفافیت سازمان تأثیر می‌گذارد. این تأثیرات متنوع و پیچیده، تحت تأثیر تعامل میان فرهنگ‌سازمانی و عوامل محیطی، اقتصادی و اجتماعی شکل می‌گیرند و نقش مهمی در تعیین مسیر و موفقیت گزارشگری پایداری در شرکت‌ها دارند.

واژگان کلیدی: فرهنگ‌سازمانی، عوامل اقتضایی، گزارشگری پایداری، عملکرد اقتصادی.

^۱دانشجوی دکتری حسابداری، گروه حسابداری، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، ایران mokhalili@yahoo.com

^۲استادیار گروه حسابداری، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، ایران (نویسنده مسئول) azabihe52@yahoo.com

^۳دانشیار گروه حسابداری، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، ایران kh.makrani@chmail.ir

مقدمه

در سطح جهانی، شرکت‌ها تشخیص می‌دهند که تأکید کوتاه‌مدت بر اهداف صرفاً مالی دیگر کافی نیست. منطق این است که ذینفعان به گزارشگری پایدار و عملکرد در این زمینه علاقه پیدا کرده‌اند (فریسک و همکاران^۱، ۲۰۲۳؛ بوفینگر و همکاران^۲، ۲۰۲۲). با این حال، اتحادیه اروپا^۳ (EU) رهبری این مسئولیت را بر عهده دارد و یک سری اصلاحات را در عرصه مالی پایدار راه اندازی کرده است و نحوه عملکرد شرکت‌های مالی و غیر مالی را در این توسعه سریع محیطی، اجتماعی و فعالیت‌های حاکمیتی متحول می‌کند (آگوراکي و همکاران^۴، ۲۰۲۳؛ لیون و همکاران^۵، ۲۰۲۳). مفاهیم مسئولیت اجتماعی و حاکمیت شرکتی در محیط شرکت‌های بورس اوراق بهادار در کشورهای صنعتی ظاهر شدند که باعث رونق در کسب و کار و سرمایه‌گذاری پایدار می‌شود (گرولون^۶، ۲۰۱۹؛ آگوراکي و همکاران^۷، ۲۰۲۳). رابطه بین گزارشگری پایداری و مؤلفه‌های مختلف سطح شرکت به صورت گسترده‌ای در طول چند دهه گذشته مورد تحقیق قرار گرفته است (چنگ و همکاران^۸، ۲۰۲۲). گزارش پایداری یک گزارش افشای غیرمالی است که توسط یک شرکت یا سازمان درباره‌ی عملکرد، اثرات، حسابداری و برنامه‌های آتی آن منتشر می‌شود (فالفالیو و همکاران^۹، ۲۰۲۲). ادبیات گزارشگری پایداری را می‌توان به دو جریان تقسیم کرد، که اولین جریان عوامل تعیین‌کننده افشای پایداری مانند شرایط درون سازمانی، و دومین

جریان تأثیر گزارش حاکمیت اجتماعی محیطی بر عملکرد مالی شرکت است (کیتريو و کینگ^{۱۰}، ۲۰۲۳). عوامل تعیین‌کننده افشای پایداری و زیست محیطی شامل اندازه شرکت، فرهنگ سازمانی، ساختار و شرایط اقتضایی، حساسیت محیطی صنعتی (مو و همکاران^{۱۱}، ۲۰۲۳)، اندازه هیئت مدیره، اعضای زن هیئت مدیره، بین‌المللی‌سازی، و سابقه هستند (یان و همکاران^{۱۲}، ۲۰۱۹). مجموعه بزرگی از تحقیق بررسی می‌کند که چگونه گزارشگری پایداری بر نتایج مختلف سطح شرکت تأثیر می‌گذارد (چمانور و همکاران^{۱۳}، ۲۰۲۲؛ چنگ و همکاران^{۱۴}، ۲۰۲۲؛ دوتوریور و همکاران^{۱۵}، ۲۰۱۸). پژوهش‌های دیگری نشان می‌دهد که گزارش حاکمیت اجتماعی محیطی تصویر عمومی یک شرکت را بهبود می‌دهد، که منجر به افزایش در فروش و درآمد و بهبود عملکرد مالی می‌شود (آدامز و همکاران^{۱۶}، ۲۰۲۱؛ هارتزمارک و همکاران^{۱۷}، ۲۰۱۹؛ حسن و همکاران^{۱۸}، ۲۰۲۱).

گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی به معنای گزارش‌دهی شرکت‌ها درباره عملکرد مالی و اقتصادی خود در راستای پایداری است (کولمونت و همکاران^{۱۹}، ۲۰۲۲). در زمینه تأثیر فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، می‌توان گفت اگر در شرکت فرهنگی پایداری و مسئولیت اجتماعی به‌عنوان یک ارزش اصلی در نظر گرفته شود و

¹¹ Mu et al.
¹² Yan et al.
¹³ Chemmanur et al.
¹⁴ Cheng et al.
¹⁵ Dutordoir et al.
¹⁶ Adams et al.
¹⁷ Hartzmark et al.
¹⁸ Hasan et al.
¹⁹ Coulmont et al.

¹ Friske et al.
² Bofinger et al.
³ European Union
⁴ Agoraki et al.
⁵ León et al.
⁶ Grullon
⁷ Agoraki et al.
⁸ Cheng et al.
⁹ Fafaliou et al.
¹⁰ Citterio & King

صورت شفاف و قابل ارزیابی منتشر می‌شود. هدف اصلی گزارشگری پایداری، ارائه گزارشی عادلانه و جامع از عملکرد یک سازمان در قبال مسائل مربوط به پایداری است. گزارشگری پایداری به سازمان‌ها و شرکت‌ها کمک می‌کند تا بهبود عملکرد خود را در زمینه‌های اجتماعی، محیط زیستی و اقتصادی شناسایی و ارزیابی کنند. این گزارشگری معمولاً براساس استانداردها و راهنمایی‌هایی مانند استانداردهای جهانی گزارشگری پایداری (GRI)، استانداردهای بورسی و مالیاتی و سایر اسناد و راهنماهای مشابه انجام می‌شود (فالفلیو و همکاران، ۲۰۲۲).

گزارشگری پایداری دربرگیرنده اطلاعات مربوط به عملکرد مالی، عملکرد اجتماعی، مدیریت محیط زیستی، رعایت حقوق انسان، پیشرفت در جهت توسعه پایدار و سایر ابعاد مربوط به پایداری است. این گزارش‌ها می‌توانند شاخص‌های کلیدی، هدف‌ها و پیشرفت‌های سازمان را نشان داده و به مخاطبان، از جمله سهامداران، مشتریان، کارکنان، جامعه محلی و سایر ذینفعان، اطلاعات لازم را برای ارزیابی و تصمیم‌گیری درباره عملکرد سازمان‌ها در حوزه پایداری ارائه کنند. گزارشگری پایداری در حال حاضر به عنوان یک اصل کلیدی در مدیریت سازمان‌ها و شرکت‌ها برای رسیدن به پایداری و مسئولیت‌پذیری اجتماعی و محیط زیستی شناخته می‌شود. این فرایند به سازمان‌ها کمک می‌کند تا بهبودهای خود را شناسایی کرده و از طریق ارتباط با ذینفعان خود، روند پیشرفت خود را به آن‌ها اعلام کنند. همچنین، گزارشگری پایداری می‌تواند برای ارتقای شفافیت، اعتماد عمومی و ساختن ارزش در طولانی مدت

توسط مدیران و کارکنان به عمل آید، احتمالاً تمایل بیشتری برای گزارشگری پایداری و ارائه اطلاعات مربوط به عملکرد اقتصادی و پایداری وجود خواهد داشت (فخاری و همکاران، ۱۳۹۶).

تعهد مدیریتی به پایداری و شفافیت در ارائه اطلاعات مالی و اقتصادی نیز از اهمیت بالایی برخوردار است (آرمان و هانیفا، ۲۰۱۱؛ علی و همکاران، ۲۰۲۱). اگر مدیران شرکت تعهد داشته باشند که اطلاعات مالی و اقتصادی خود را به صورت کامل و دقیق گزارش دهند و از رویکردهای مبتنی بر استانداردهای بین‌المللی مانند *GRI 201* استفاده کنند، اعتماد عمومی به شرکت و ارزش برند آن افزایش خواهد یافت. شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران ممکن است تحت فشارهای خارجی قرار بگیرند که آنها را به گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی ترغیب می‌کند. این فشارها می‌توانند شامل الزامات قانونی، تقاضای سهامداران و سایر ذینفعان، رقابت با رقبای و نیازهای بازار باشند. در برخی موارد، شرکت‌ها ممکن است به دلیل فشارهای خارجی موظف شوند گزارشگری پایداری را به صورت اجباری انجام دهند. بنابراین شناسایی تأثیر شرایط درون و برون سازمانی این پژوهش به دنبال پاسخی برای این سؤال است که تأثیر فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی (*GRI201*) در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران چگونه است؟

مروری بر ادبیات و پیشینه تحقیق

گزارشگری پایداری

گزارشگری پایداری یک فرایند است که به وسیله آن اطلاعات مربوط به عملکرد و تأثیر سازمان‌ها و شرکت‌ها در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی و محیط زیست به

عنوان ابزاری برای ارتقای مسئولیت‌پذیری اجتماعی و محیط زیستی سازمان در مقابل انتظارات ذینفعان عمل کنند (انصاری و همکاران، ۱۴۰۲).

ارزیابی و بهبود عملکرد: گزارشگری پایداری به سازمان‌ها امکان می‌دهد عملکرد خود را در زمینه‌های مختلف مانند محیط زیست، اجتماعی و اقتصادی ارزیابی کنند. با تجمیع و تحلیل اطلاعات مربوطه، سازمان‌ها می‌توانند نقاط قوت و ضعف خود را شناسایی کرده و برنامه‌های بهبودی را تدوین کنند. این فرایند به سازمان‌ها امکان می‌دهد تا عملکرد خود را بهبود بخشند و به تدریج به استانداردها و هدف‌های پایداری نزدیک‌تر شوند (امین و همکاران، ۱۴۰۱).

رقابتی بودن و جذابیت برای سرمایه‌گذاران: گزارشگری پایداری به سازمان‌ها کمک می‌کند تا جذابیت خود را برای سرمایه‌گذاران افزایش دهند. با ارائه اطلاعات دقیق و جامع درباره عملکرد پایداری، سازمان‌ها می‌توانند اعتماد و اطمینان سرمایه‌گذاران را جلب کرده و به شرایط بهتری برای جذب سرمایه و سرمایه‌گذاری در آینده دست یابند. سازمان‌هایی که به صورت فعال در حوزه پایداری گزارش می‌دهند و عملکرد خوبی در این زمینه دارند، می‌توانند در جذب سرمایه و رقابت با سایر سازمان‌ها از مزیت رقابتی برخوردار باشند.

بنابراین، گزارشگری پایداری به سازمان‌ها کمک می‌کند تا عملکرد خود را در زمینه‌های اجتماعی، محیط زیستی و اقتصادی بهبود بخشند، ارتباطات مؤثر با ذینفعان برقرار کنند، ریسک‌ها را مدیریت کنند و در نهایت به سازمان‌ها کمک می‌کند تا به سوی پایداری و مسئولیت‌پذیری اجتماعی و محیط زیستی پیشرو حرکت کنند (ضیا و همکاران، ۱۳۹۹).

برسازمان‌ها و شرکت‌ها نقش مهمی در ارتقای پایداری و حفاظت از محیط زیست ایفا می‌کنند. گزارشگری پایداری به آن‌ها امکان می‌دهد تا عملکرد خود را در این زمینه‌ها به طور شفاف و قابل ارزیابی به نمایش بگذارند (چنگ و همکاران، ۲۰۲۲). گزارشگری پایداری به سازمان‌ها در برخی از روش‌ها و جنبه‌های زیر کمک می‌کند (کولمونت و همکاران، ۲۰۲۲):

شناسایی و مدیریت ریسک‌ها: گزارشگری پایداری به سازمان‌ها کمک می‌کند تا ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با پایداری را شناسایی و بهبود بخشند. با ارائه اطلاعات در مورد عوامل محیطی، اجتماعی و مالی که بر سازمان تأثیر می‌گذارد، سازمان‌ها می‌توانند ریسک‌های پیشرو و پتانسیل جدید را شناسایی کرده و استراتژی‌ها و راهکارهای مناسبی را برای مدیریت آن‌ها تدوین کنند. تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی: گزارشگری پایداری اطلاعات مربوط به عملکرد سازمان را در حوزه‌های مختلف مانند محیط زیست، اجتماعی و اقتصادی فراهم می‌کند. این اطلاعات به سازمان‌ها کمک می‌کند تا تصمیمات بهتری در زمینه‌های مختلف مثل سرمایه‌گذاری، توسعه محصول، تأمین منابع و استراتژی‌های بازاریابی بگیرند. همچنین، این اطلاعات می‌توانند به عنوان راهنمایی برای برنامه‌ریزی طولانی مدت و استراتژی‌های رشد پایدار سازمان استفاده شوند.

ارتباطات شفاف و مفید: گزارشگری پایداری به سازمان‌ها کمک می‌کند تا ارتباطات شفاف و مفیدی با ذینفعان خود برقرار کنند. با ارائه اطلاعات قابل اعتماد و قابل ارزیابی در مورد عملکرد پایداری، سازمان‌ها اعتماد و شفافیت را به دست می‌آورند و روابط مثبت با مشتریان، سهامداران، کارکنان و جامعه محلی را تقویت می‌کنند. همچنین، اطلاعات گزارشگری پایداری می‌توانند به

گزارشگری پایداری با رویکرد اقتصادی

شرکت‌های بزرگ در سطح جهان با فشار فزاینده‌ای برای ارائه شفافیت در گزارشگری پایداری خود مواجه هستند (زیمون و همکاران^۱، ۲۰۲۲). در حالی که جمع‌آوری و گزارش‌دهی داده‌های حاکمیت اجتماعی محیطی اولین گام حیاتی است، سازمان‌ها باید فراتر از انطباق حرکت کنند و بر مدیریت سازمان و بهبود عملکرد تمرکز کنند تا ارزش را افزایش دهند (امین و همکاران، ۱۴۰۱). تحقیقات نشان می‌دهد که عملکرد قوی گزارشگری پایداری، عملکرد شرکت را هدایت می‌کند و آن را به یک بخش مهم برای تمرکز کسب‌وکارها تبدیل می‌کند (بهیان و همکاران^۲، ۲۰۲۰). پایداری یک موضوع بسیار مهم برای شرکت‌های بزرگ جهان امروز بوده که شواهدی در مورد تأثیر افشای اطلاعات پایداری بر عملکرد مالی و ارزش شرکت‌ها فراهم می‌سازد (انصری و همکاران^۳، ۲۰۱۵؛ فان و همکاران^۴، ۲۰۲۲). بر مبنای نظریه دیدگاه مبتنی بر منابع و نظریه دینفعان انتظار رابطه‌ای مثبت بین افشای اطلاعات پایداری با عملکرد مالی و ارزش شرکت‌ها وجود دارد. در نظریه دینفعان، رعایت الزامات دینفعان (زیست محیطی و اجتماعی) موجب بهبود عملکرد مالی و ارزش شرکت می‌شود (زاهید و همکاران^۵، ۲۰۲۲).

فرهنگ سازمانی و گزارشگری پایداری

فرهنگ سازمانی به‌عنوان مجموعه از اعتقادات، ارزش‌ها، رفتارها و عاداتی که در یک سازمان وجود دارد، نقش حیاتی در تأثیر گذاری بر گزارشگری پایداری با تأکید بر

عملکرد اقتصادی دارد. ارزش‌ها و اصول سازمانی تعیین‌کننده اصلی مسیر گزارش‌دهی پایداری به رویکرد اقتصادی هستند (ضیا و همکاران، ۱۳۹۹). اگر ارزش‌ها به اندازه کافی تمرکز بر اهمیت اقتصادی دارند، احتمالاً گزارش‌های پایداری نیز تأکید بر نتایج مالی و عملکرد اقتصادی خواهند داشت. نقش رهبران در تعیین جهت و اهمیت‌بخشی به گزارشگری پایداری بسیار حائز اهمیت است. اگر رهبران توجه کافی به عملکرد اقتصادی و تأثیر آن بر پایداری نداشته باشند، این نگرش منعکس در فرهنگ سازمانی و درنهایت در گزارشگری پایداری خواهد بود. سیاست‌ها و سیستم‌های پاداش‌دهی در سازمان می‌توانند تأثیر زیادی بر روی نگرش به گزارشگری پایداری داشته باشند. اگر پاداش‌ها به صورت اساسی به عملکرد اقتصادی تعلق داشته باشند، افراد تمایل دارند تا در گزارش‌های پایداری نیز بیشتر به جنبه‌های اقتصادی توجه کنند (دیوف و بوریل^۶، ۲۰۱۷). در سازمان‌هایی که به انگیزه‌های اقتصادی تکیه زیادی می‌کنند، احتمالاً گزارشگری پایداری نیز به شکلی تعریف می‌شود که از جنبه‌های اقتصادی و عملکرد مالی سود بیشتری به دست آید (گولین و همکاران^۷، ۲۰۲۲).

در ادامه مروری بر تحقیقات داخلی و خارجی همراستا با اهداف تحقیق پرداخته شده است:

انصری و همکاران (۱۴۰۲) در پژوهشی با عنوان پیش‌بینی چرخه عمر و ارزیابی عملکرد مالی شرکت‌ها با استفاده از الگوریتم درخت تصمیم و تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره در گزارشگری پایداری نشان دادند نسبت کفایت نقد و نسبت بدهی به ارزش ویژه به

⁵ Zahid et al.
Boiral & Diouf

⁷ Guillén et al.

¹ Zimon et al.

² Bhuiyan et al.

³ Ansari et al.

⁴ Fan et al.

می‌شود. در بین محرک‌ها، محرک‌های الزامات محیطی، ویژگی‌های حاکمیت شرکتی و ویژگی‌های ساختاری شرکت از نظر افراد خبره دارای بالاترین اهمیت بوده و همچنین رتبه‌بندی شاخص‌ها نیز نشان داد که شاخص‌های الزامات قانونی، استقلال اعضای هیئت مدیره و سودآوری دارای بالاترین رتبه می‌باشند.

ملکیان و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی با عنوان بررسی تأثیر ویژگی‌های هیئت‌مدیره شرکت بر میزان گزارشگری پایداری نتیجه گرفتند از بین هشت متغیر هیئت‌مدیره، متغیرهای نسبت اعضای غیرموظف هیئت‌مدیره، نسبت مالکیت هیئت‌مدیره و نسبت زنان هیئت‌مدیره و نسبت ثبات اعضای هیئت‌مدیره بر میزان گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی تأثیر مثبت و معنادار و دوگانگی وظیفه مدیرعامل و نسبت تحصیلات هیئت‌مدیره بر میزان گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی تأثیر منفی و معنادار دارند. فرضیه‌های پژوهش، اهمیت نقش ویژگی‌های هیئت مدیره را بر میزان گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی شرکت و در نتیجه بهبود شفافیت اطلاعات را نشان دادند.

آگوراکي و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان گزارشگری پایداری، عملکرد مالی و پویایی نظارتی شرکت‌ها: شواهدی از شرکت‌های اروپایی مشخص کردند شرکت‌هایی با شهرت گزارشگری پایداری بالاتر، عدم تقارن اطلاعاتی را کاهش داده‌اند، محدودیت مالی کمتری دارند و عملکرد بهتری دارند. مو و همکاران (۲۰۲۳)، در پژوهشی با عنوان مالی دیجیتال و گزارشگری پایداری شرکتی (محیط زیست، اجتماع و حاکمیت شرکتی) نتیجه گرفتند مالی دیجیتال با کاهش محدودیت‌های مالی شرکت، گزارشگری پایداری

ترتیب بیشترین و کمترین اهمیت را دارند. سپس با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی نسبت‌های مالی برای ارزیابی عملکرد مالی شرکت‌ها اولویت‌بندی شدند که نسبت‌های اهرمی و نسبت‌های سودآوری به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین رتبه را به خود اختصاص دادند. امین و همکاران (۱۴۰۱) در پژوهشی با عنوان بررسی نقش تعدیل‌گری حاکمیت شرکتی در رابطه بین عملکرد پایداری و عملکرد مالی شرکت نشان دادند سطح حاکمیت شرکتی رابطه مثبت و معناداری با عملکرد پایداری شرکتی دارد. همچنین نتایج نشان داد که سطح حاکمیت شرکتی بالاتر می‌تواند تأثیر عملکرد پایداری شرکتی را بر بازده دارایی‌ها و نسبت کیوتوبین شرکت افزایش دهد. به طور کلی سطح حاکمیت شرکتی بالاتر موجب افزایش عملکرد پایداری شرکتی می‌گردد، که این امر موجب تشدید اثر مثبت عملکرد پایداری شرکت بر عملکرد مالی و ارزش شرکت می‌شود. زیرا شرکتی که به‌طور مؤثر رهبری می‌شود، پایبند به اصول اخلاقی و مسئولیت اجتماعی است و به الزامات زیست-محیطی متعهد است و می‌تواند در ایجاد عملکرد مالی بلندمدت، پایدار باشد. ضیا و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان تأثیر گزارشگری پایداری بر کاهش عدم تقارن اطلاعاتی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران مشخص کردند گزارشگری پایداری در این شرکت‌ها با عدم تقارن اطلاعاتی رابطه معکوس و معنادار داشته است. این بدان معناست که افزایش امتیاز گزارشگری پایداری منجر به کاهش عدم تقارن اطلاعاتی، افزایش دقت پیش بینی مدیران می‌شود. عبدی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان گزارشگری پایداری: رتبه‌بندی محرک‌ها و شاخص‌ها نشان دادند محرک‌های گزارشگری پایداری در ۵ گروه اصلی و ۲۴ شاخص طبقه‌بندی

ساخت یافته، نشان دادند گزارشگری پایداری در ساختارهای جمعیتی و سطوح دانش و تجربه سرمایه گذاری مختلف صدق می‌کند. به هر حال درک سرمایه گذاران از ارتباط و قابلیت اطمینان اطلاعات کلی پایداری، اثر میانجی در رابطه بین ارزیابی قیمت بلند مدت و تخصیص سرمایه آنها دارد. به طور کلی، یافته‌های تحقیق مذکور نشان داده است که تدوین هرگونه قانون در آینده در مورد افشاء اطلاعات پایداری توسط قانون گذاران و تدوین کننده‌های استاندارد باید با هدف بهبود درک سرمایه گذاران از ارتباط و قابلیت اطمینان آن اطلاعات باشد.

بر اساس بررسی‌های انجام شده می‌توان گفت سرمایه‌گذاران و سهامداران در تصمیم‌گیری‌هایشان درباره سرمایه‌گذاری در یک سازمان، به دنبال اطلاعات دقیق و جامع در مورد عملکرد مالی و عملکرد پایداری آن سازمان هستند. در اینجا، تأثیر فرهنگ سازمانی و عوامل اقتصادی بر گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی به‌عنوان یکی از مهمترین عوامل در تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران و سهامداران محسوب می‌شود. فرهنگ سازمانی و عوامل اقتصادی می‌توانند به طور مستقیم و غیرمستقیم بر ارزش سازمان تأثیر بگذارند. ارزش‌ها و اصول سازمانی که بر اساس عملکرد اقتصادی و پایداری تمرکز داشته باشند، می‌توانند به موفقیت و رشد پایدار سازمان کمک کنند. همچنین گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی به سازمان‌ها کمک می‌کند تا با استانداردها و مقررات ملی و بین‌المللی انطباق داشته باشند. این انطباق به معنای بهبود شفافیت و اعتبار سازمان در جامعه است.

فرهنگ سازمانی و عوامل اقتصادی می‌تواند تأثیری بر روند انطباق با استانداردها و مقررات گزارشگری پایداری

را تقویت می‌کند. علاوه بر این، تأثیر مثبت مالی دیجیتال بر عملکرد گزارشگری پایداری شرکت‌ها در شرکت‌های غیردولتی، شرکت‌های کوچک، شرکت‌هایی با سطح پایین‌تر بازارسازی، و شرکت‌هایی که در مناطق مرکزی و غربی چین واقع شده‌اند، آشکارتر است. سیترو و همکاران (۲۰۲۳) در پژوهشی با عنوان نقش گزارشگری پایداری در پیش‌بینی درماندگی مالی بانک بیان کردند گزارشگری پایداری توانایی پیش‌بینی مدل را برای شناسایی صحیح درماندگی مالی بهبود می‌بخشد. قابل ذکر است که گزارشگری پایداری احتمال طبقه‌بندی نادرست بانک‌های نکول شده/ورشکسته را به‌عنوان بانک سالم به شدت کاهش می‌دهد.

بوفینگر و همکاران (۲۰۲۲)، در پژوهشی با عنوان مسئولیت اجتماعی شرکت و بازده بازار، شواهدی از گزارشگری پایداری و معیارهای ارزیابی نادرست ارائه نمودند. آن‌ها نشان دادند که گزارشگری محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکت به طور قابل‌توجهی بر ارزش‌گذاری تأثیر می‌گذارد. بهبود گزارشگری پایداری شرکت منجر به نسبت بالاتری از ارزش واقعی به واقعی شرکت می‌شود. زاهید و همکاران (۲۰۲۲)، در پژوهشی با عنوان نقش کیفیت حساسی در رابطه عملکرد مالی شرکت در زمینه گزارشگری پایداری نشان دادند که در آن سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های پایداری، هزینه کسب و کار را افزایش می‌دهد. همچنین گزارشگری پایداری اثر مثبت معنی داری بر درآمد دارد که نشان دهنده این است که مشتریان بیشتر به شرکت‌هایی جذب می‌شوند که در عملکرد پایداری سرمایه‌گذاری می‌کنند. اسپاهبودی و همکاران (۲۰۲۱)، در پژوهشی با عنوان اولویت‌های پایداری، استراتژی شرکت و رفتار سرمایه گذار ارائه نمودند. مطالعه با استفاده از یک آزمایش

داشته باشد. اگر سازمان تمایل داشته باشد که فقط به حداقل مقررات پایداری پایبند باشد و توجه کمتری به جنبه‌های غیرمالی داشته باشد، این نگرش در گزارش‌های پایداری مشهود خواهد بود. تأثیر فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی به شدت وابسته به ارزش‌ها، نگرش‌ها، سیاست‌ها و ساختار سازمانی است. این تأثیرات می‌توانند سبب شکل‌گیری یک معماری گزارشگری پایداری خاص و تأکید بر جنبه‌های مالی و اقتصادی در آن گردند. در نتیجه، پرداختن به مسئله تأثیر فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی، به منظور تحقق یک توازن میان اقتصادی و پایداری، افزایش شفافیت و اعتماد، و تضمین توافق با استانداردها و مقررات، بسیار حیاتی و ضروری است.

ابزار و روش‌ها

پژوهش حاضر از نظر اینکه به دنبال شناسایی شناسایی تأثیر فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری رویکرد عملکرد اقتصادی (GRI201) در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران در مطالعات مبتنی بر رویکرد فراترکیب است از نظر رویکرد کلی مطالعه‌ای کیفی بوده و با روش تحقیق کتابخانه‌ای، با تکنیک فراترکیب در حوزه سواد HSE صورت گرفته است. یکی از روش‌هایی که برای بررسی، ترکیب و آسیب-شناسی پژوهش‌های قبل در چند سال گذشته معرفی شده است، فرامطالعه^۱ است. فرامطالعه چهار قسمت اصلی را شامل می‌گردد که عبارت‌اند از: فرا تحلیل^۲ (تحلیل کمی محتوای ابتدایی)، فراروش^۳ (تحلیل

روش‌شناسی مطالعات ابتدایی)، فرا نظری^۴ (تحلیل نظریه‌های مطالعات ابتدایی) و فراترکیب (تحلیل کیفی محتوای مطالعات ابتدایی). فراترکیب یکی از انواع روش‌های زیرمجموعه فرامطالعه است که از طریق مرور نظام-مند منابع برای استخراج، ارزیابی، ترکیب و در صورت نیاز، جمع‌بندی آماری تحقیقاتی می‌پردازد که قبلاً پیرامون یک حیطه موضوعی خاص به انجام رسیده‌اند. به‌واقع در فراترکیب اطلاعات و یافته‌های استخراج‌شده از مطالعات دیگر با موضوع مرتبط و مشابه موردبررسی و تحلیل قرار می‌گیرد. در این زمینه داده‌های گردآوری شده از این مطالعات به‌صورت کیفی و نه کمی است. در نتیجه نمونه موردنظر برای فراترکیب، منتخب و بر اساس ارتباط آن‌ها با سؤال پژوهش تشکیل می‌شود. فراترکیب فقط مرور یکپارچه اصول کیفی مورد یا تجزیه و تحلیل داده ثانویه و داده اصلی از مطالعات منتخب نیست، بلکه تحلیل یافته‌های این مطالعات است. به عبارتی فراترکیب، ترکیب تفسیرهای داده‌های اصلی مطالعات منتخب است. به‌منظور تحلیل از نرم‌افزار ATLAS TI استفاده شده است. مراحل اصلی فراترکیب از نظر سندلوسکی و باروسو^۵ (۲۰۰۷) به شرح ذیل می‌آید:

یافته‌ها

همان‌گونه که ذکر شد، تحلیل فراترکیب دربردارنده هفت گام است. در این بخش نتایج مربوط به هر یک از گام‌های این تحلیل به‌صورت جداگانه ارائه می‌شود.

مرحله اول: تنظیم سؤالات اساسی پژوهش

نخستین گام در روش سندلوسکی و باروسو، تنظیم پرسش‌های پژوهش است. این پرسش‌ها عموماً بر اساس چهار پارامتر چه چیزی، چه کسی، چه زمانی و چگونه؛

⁴ Meta-Theory.
⁵ Sandelowski And Barroso.

¹ Meta-Study.
² Meta-Analysis.
³ Meta-Method.

آغاز می‌شود. جدول ۱ پاسخ به این پرسش‌های بنیادین و اساسی مربوط به روش فراترکیب را نشان می‌دهد:

قابل تنظیم است. پس از آنکه سؤالات پژوهش بر اساس هدف پژوهش تنظیم شد مرحله بررسی نظام‌مند متون

شکل ۱. فرایند انجام فراترکیب

جدول ۱- پرسش‌های پژوهش

پارامتر	پرسش پژوهش
چه چیزی (What)	شناسایی تأثیر فرهنگ سازمانی و عوامل اقتصادی بر گزارشگری پایداری رویکرد عملکرد اقتصادی (GRI201) در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران
چه کسی (Who)	آثار مختلف اعم از کتاب، مقاله، گزارش در زمینه عوامل مؤثر بر مدل گزارشگری پایداری از نظر فرهنگی، عوامل اقتصادی و مالی
چه وقت (When)	دربرگیرنده تمامی آثار در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۳
چگونه (How)	بررسی موضوعی، شناسایی و یادداشت برداری، نکته‌های کلیدی، تحلیل مفاهیم

جدول ۲- معرفی کلید واژه‌های مناسب برای انجام مرحله دوم روش فراترکیب

معادل فارسی مفاهیم کلیدی	واژگان کلیدی لاتین جستجو شده
فرهنگ سازمانی و عوامل اقتصادی و گزارشگری پایداری	<i>Organizational culture and contingent factors and sustainability reporting</i>

<i>Sustainability reporting and financial performance</i>	گزارشگری پایداری و عملکرد مالی
<i>Organizational factors affecting sustainability reporting</i>	عوامل سازمانی مؤثر بر گزارشگری پایداری
<i>Status of sustainability reporting based on culture, contingent factors and financial performance</i>	وضعیت گزارشگری پایداری بر اساس فرهنگ، عوامل اقتضایی و عملکرد مالی

مرحله سوم: جستجو و انتخاب متون

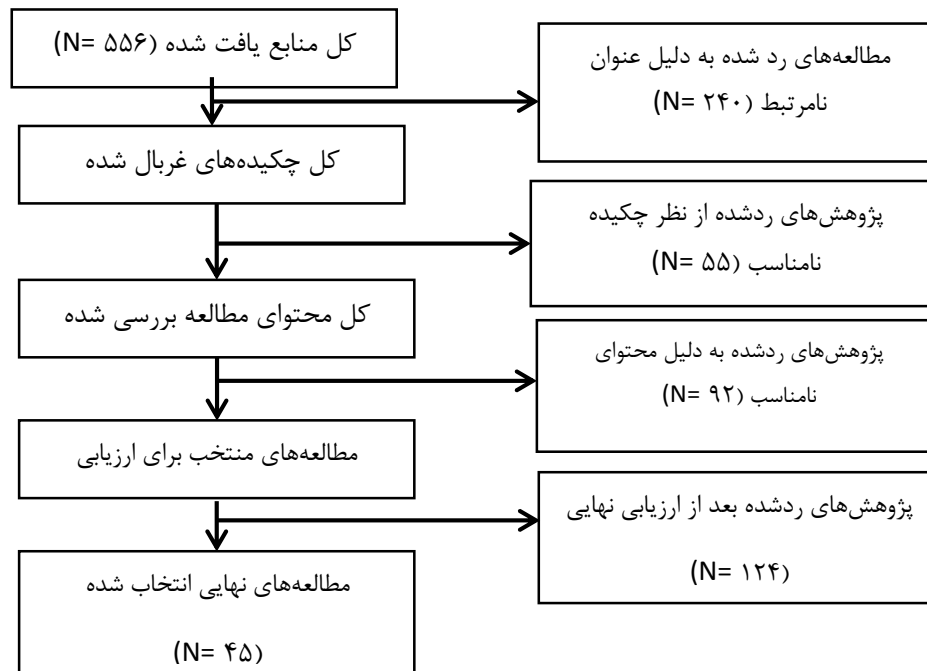
در جدول ۳ گام‌های طی شده به‌منظور پالایش مقالات استخراج‌شده مشاهده می‌گردد. مبتنی بر این جدول به‌منظور پالایش مقالات مستخرج از ادبیات، چهار مرحله طی گردید که مرحله آخر مبتنی بر نظرات ۵ خبره ناظر در این پژوهش بود. این خبرگان به‌منظور سنجش کیفیت نهایی مقالات مبتنی بر رویکردی که در ادامه معرفی می‌گردد، نظرات خود را برای هر مقاله نهایی غربال‌شده ارائه نموده و مقالاتی که از حدنصاب اعمال‌شده امتیاز پایین‌تری کسب نموده بودند از فرایند حذف شدند.

مرحله دوم: بررسی نظام‌مند متون

برای گردآوری داده‌های پژوهش از داده‌های ثانویه به نام اسناد و مدارک گذشته استفاده می‌شود. همان‌گونه که پیشتر بیان گردید، پایگاه‌های پژوهشی موردتوجه دو پایگاه مطرح *Scopus* و *Web of Science* بوده که در این دو پایگاه بر مجموعه پایگاه‌های انتشاراتی زیر تمرکز ویژه‌ای گردید:

Emerald insight- Springer Link- Science Direct- Taylor & Francis Online- SAGE journals- Wiley Online Library

به‌علاوه در زمینه مقالات فارسی نیز پایگاه مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی و پرتال جامع علوم انسانی موردتوجه قرار گرفت.

شکل ۲- فرایند بازبینی و انتخاب

اعتبار و اهمیت مطالعات کیفی تحقیق مشخص گردد. این سؤالات بر موارد زیر تمرکز دارند: ۱. اهداف تحقیق ۲. منطق روش‌شناسی ۳. طرح تحقیق ۴. روش نمونه- برداری ۵. جمع‌آوری داده‌ها ۶. انعکاس‌پذیری (که به رابطه بین محقق و مشارکت‌کنندگان اشاره دارد) ۷. ملاحظات اخلاقی ۸. دقت تجزیه‌وتحلیل داده‌ها ۹. بیان واضح و روشن یافته‌ها ۱۰. ارزش تحقیق.

پس از حذف مطالعات نامتناسب با اهداف و سؤالات پژوهش، محقق باید کیفیت روش‌شناختی پژوهش‌ها را ارزیابی کند. هدف از این گام حذف پژوهش‌هایی است که محقق به یافته‌های ارائه‌شده در آن‌ها اعتمادی ندارد. ابزاری که معمولاً برای ارزیابی کیفیت مطالعات اولیه تحقیق کیفی استفاده می‌شود "برنامه مهارت‌های ارزیابی حیاتی" است که با طرح ده سؤال کمک می‌کند تا دقت،

جدول ۳- مقالات منتخب

CASP	عنوان	کد مقاله
۳۸	بررسی نقش تعدیل‌گری حاکمیت شرکتی در رابطه بین عملکرد پایداری و عملکرد مالی شرکت	S01
۳۱	<i>The role of audit quality in the ESG-corporate financial performance nexus: Empirical evidence from Western European companies</i>	S02
۳۷	پیش‌بینی چرخه عمر و ارزیابی عملکرد مالی شرکت‌ها با استفاده از الگوریتم درخت تصمیم و تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره	S03
۴۰	تأثیر گزارشگری پایداری بر کاهش عدم تقارن اطلاعاتی شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران	S04
۳۹	گزارشگری پایداری: رتبه‌بندی محرک‌ها و شاخص‌ها	S05
۴۴	تبیین و رتبه‌بندی مؤلفه‌ها و شاخص‌های گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبردی شرکتی به روش تحلیل سلسله‌مراتبی در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار	S06
۳۲	بررسی تأثیر ویژگی‌های هیئت‌مدیره شرکت بر میزان گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبردی شرکتی	S07

۳۲	<i>Connecting the COVID-19 pandemic, environmental, social and governance (ESG) investing and calls for 'harmonisation' of sustainability reporting</i>	S08
۳۲	<i>The rise of socially responsible investment funds: The paradoxical role of the financial logic</i>	S09
۳۷	<i>Firms' sustainability, financial performance, and regulatory dynamics: Evidence from European firms</i>	S10
۳۱	<i>Digital finance and corporate ESG</i>	S11
۳۳	<i>Corporate social responsibility and market efficiency: Evidence from ESG and misvaluation measures</i>	S12
۳۲	<i>Corporate reputation risk and cash holdings</i>	S13
۳۳	<i>Which environmental, social, or governance (ESG) activities are more informative to stock prices?</i>	S14
۳۸	<i>The role of Environmental, Social, and Governance (ESG) in predicting bank financial distress</i>	S15
۳۹	<i>Corporate social responsibility and seasoned equity offering</i>	S16
۳۷	<i>Sustainability priorities, corporate strategy, and investor behavior</i>	S17
۴۱	<i>(. Firms' ESG reputational risk and market longevity: A firm-level analysis for the United States</i>	S18
۴۰	<i>Dividend Policy and Product Market Competition</i>	S19
۳۷	<i>Do Investors Value Sustainability? A Natural Experiment Examining Ranking and Fund Flows</i>	S20
۳۷	<i>The value contribution of sustainability reporting-empirical evidence for real estate companies</i>	S21
۳۵	<i>Sustaining sustainability: What institutional investors should do next on ESG</i>	S22
۴۵	<i>The role of corporate social responsibility (CSR) assurance in investors' judgments when managerial pay is explicitly tied to CSR performance</i>	S23
۳۳	<i>Relative performance evaluation and pension investment management: A challenge for ESG investing</i>	S24
۳۹	<i>Managers' green investment disclosures and investors' reaction</i>	S25
۳۴	<i>The association between organisational culture, CSR practices and organisational performance in an emerging economy</i>	S26
۳۳	<i>Corporate Sustainability: Impact Factors on Organizational Innovation in the Industrial Area</i>	S27
۴۱	<i>Sustainability reporting and risk governance</i>	S28
۴۵	<i>Sustainability reporting scholarly research: a bibliometric review and a future research agenda</i>	S29
۴۱	<i>Sustainability reporting and corporate reputation: the moderating effect of CEO opportunistic behavior</i>	S30
۴۳	<i>Value creation attempts via photographs in sustainability reporting: a legitimacy theory perspective.</i>	S31
۳۵	<i>Sustainability reporting quality and post-audit financial reporting quality: empirical evidence from the UK</i>	S32
۳۹	<i>Evidence in development of sustainability reporting: a case of a developing country</i>	S33
۴۱	<i>Future-oriented disclosure and corporate value: the role of an emerging economy corporate governance</i>	S34
۳۳	<i>Sustainability reports as simulacra? A counter-account of A and A + GRI reports</i>	S35
۳۵	<i>Organized hypocrisy, organizational façades, and sustainability reporting</i>	S36
۳۷	<i>The value relevance of corporate social responsibility disclosure in the UK</i>	S37
۴۰	<i>The quality of sustainability reports and impression management: a stakeholder perspective</i>	S38

۴۱	<i>Research on social responsibility of small and medium enterprises: a bibliometric analysis</i>	S39
۴۰	<i>Corporate governance and sustainability reporting in the Australian resources industry: an empirical analysis</i>	S40
۴۴	<i>How behavioral aspects influence the Sustainable Financial decisions of shareholders: an empirical study and proposal for a relevant decision-making Concept</i>	S41
۳۷	<i>Stakeholder engagement in sustainability reporting: a classification model</i>	S42
۳۵	<i>Sustainability performance indicator trends: a Canadian industry-based analysis</i>	S43
۴۵	<i>Is sustainability reporting disclosing what is relevant? Assessing materiality accuracy in the Spanish telecommunication industry</i>	S44
۴۱	<i>The impact of voluntary sustainability reporting on firm value: Insights from signaling theory</i>	S45

مرحله چهارم: استخراج اطلاعات

این مرحله شامل مرور مقالات باقیمانده و استخراج متون به‌منظور کدگذاری در مرحله بعد است. این گام متمرکز بر تفکیک نتایج و خروجی‌ها و تفاسیر این خروجی‌ها در کنار بحث و نتیجه‌گیری نهایی پژوهشگران است. در این مرحله ۴۵ مقاله وارد نرم‌افزار MAXQDA گردیده و به‌منظور بررسی اولیه به‌صورت پراکنده و گزینشی بخشی‌هایی از مقالات مطالعه و کدگذاری‌های تصادفی و

پراکنده صورت گرفت تا مرحله آشنایی پژوهشگر با داده‌های موجود طی گردد. بدین ترتیب پژوهشگر با کلیات بحث و فضای حاکم بر آن آشنا گردید. در شکل ۳ ابر کدگذاری تشکیل‌شده در نرم‌افزار MAXQDA نشان داده‌شده است:

در شکل ۳ کدهایی که بیشترین فراوانی را در نرم‌افزار MAXQDA داشتند مشخص شده است. فرهنگ بیشترین تأثیر را بر سازمان، کارکنان و کار دارد که در این شکل قابل مشاهده است.

شکل ۳-۱ بر کدهای تشکیل شده در نرم‌افزار

موضوع‌ها اساس و پایه ایجاد توضیحات، الگوها و نظریه‌ها یا فرضیات را ارائه می‌کند. در این پژوهش، ابتدا تمام عوامل استخراج شده از مطالعه‌ها به عنوان شناسه در نظر گرفته و سپس با در نظر گرفتن معنای هر یک از آنها، شناسه‌ها در مفهومی مشابه تعریف شد؛ سپس مفاهیم مشابه در مقولات تبیین کننده دسته‌بندی گردید تا به این ترتیب محورهای تبیین کننده شاخص‌های پژوهش در قالب مؤلفه‌های اصلی و فرعی پژوهش شناسایی شود.

گام پنجم: تجزیه و تحلیل یافته‌های کیفی

پژوهشگر در طول تجزیه و تحلیل، موضوعاتی را جستجو می‌کند که در میان مطالعه‌های موجود در فراترکیب پدیدار شده است. این مورد به عنوان (بررسی موضوعی) شناخته می‌شود. به محض اینکه موضوع‌ها شناسایی و مشخص شد، بررسی کننده، طبقه‌بندی‌ای را شکل می‌دهد و طبقه‌بندی‌های مشابه و مربوط را در موضوعی قرار می‌دهد که آن را به بهترین گونه توصیف می‌کند.

جدول ۴- مقوله‌های اصلی و کدهای مربوطه

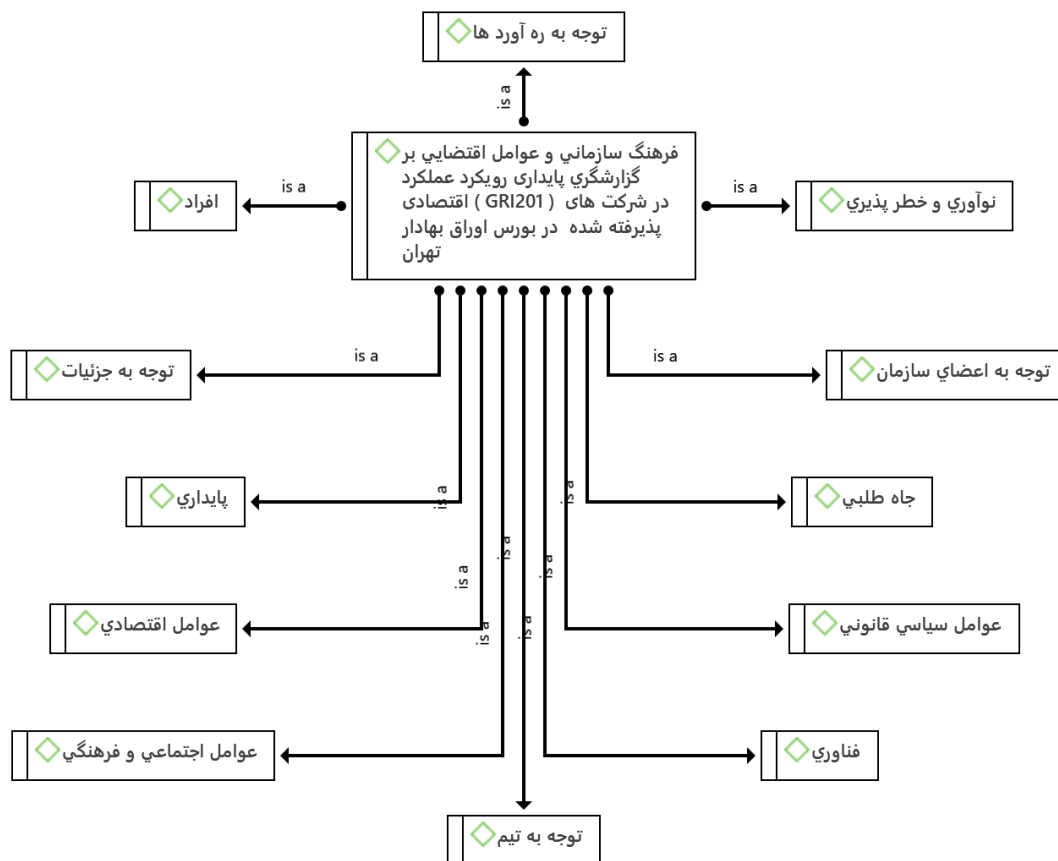
مؤلفه	کد اولیه	منبع
نوآوری و خطرپذیری	فرصت ارائه پیشنهاد قدردانی از نوآوری کارکنان وجود روحیه تلاش و پشتکار بین کارکنان	S1, S4, S5, S6 S6, S7,S10,S11 S12,S13
توجه به جزئیات	بسترسازی خلاقیت کارکنان استفاده از نظرات کارکنان روحیه خطرپذیری کارکنان استقبال از شرایط خطرپذیری توجه مسئولین به جزئیات کار توجه به روش‌های مختلف انجام وظایف کار عمیق کارکنان	S1, S2, S12,S13 S3,S4, S8,S9, S14,S15 S1,S2,S3,S4,S16 S1,S17,S3,S12 S4,S18,S19,S20
توجه به ره آورد ها	لحاظ کردن تمامی ابعاد کار (اجتماعی، محیطی و اقتصادی) نتیجه‌گرایی مدیران انتخاب بهترین روش برای دستیابی به بهترین نتیجه انتخاب بهترین ابزار برای دستیابی به بهترین نتیجه سرعت‌گرایی در کسب نتیجه	S2,S3,S4,S13,S12,S14, S16,S19,S21 S10,S20,S22,S23,S24,S16 S10,S11,S12,S14,S19, S6,S8,S25,S13,S12,S19 S8,S10,S14,S24,S26
توجه به اعضای سازمان	تصمیم‌گیری مشترک توجه به کیفیت کاری کارکنان مدیریت مشارکتی مسئولین و کارکنان آگاهی از توانمندی‌های فردی دسترسی کارکنان به اطلاعات لازم	S4,S6,S28,S24,S29,S2,S26,S17,S8, S25,S13,S27 S23,S30,S31,S32 S22,S23,S30,S31 S23,S30,S31,S5,S19,S33 S35,S13,S12,S6,S11,S19,S10,S30, S22,S31,S20 S10,S11,S19,S22,S36
توجه به تیم	تشویق به کار گروهی حمایت در کار تیمی توجه به نتیجه کار تیمی تبادل اطلاعات در گروه	S37,S38,S13,S5,S6,S1,S19,S24,S10,S30,S37 S5,S36,S39 S40, S3,S6,S19,S38,S23,S10,S30,S14,S25,

S34,S41,S42	جایگاه مهم کار تیمی در سازمان	جاه‌طلبی
S2,S9,S25,S42,S27,S41,S4,S34,S40,S3,S5,S6, S19,S23, S11	احساس آزادی و استقلال کاری	
S2,S17,S8,S25,S35,S13,S42,S27,S41,S4,S34	مسئولیت پذیری فردی	
S6,S7,S2,S42,S27,S41,S4,S34,S40,S38,S19,S 45	اتکای به نفس فردی	
S41,S12,S38,S30,S15,S14,S7	انتقادپذیری	
S5,S6,S45,S19,S23,S30,S43,S36,S25,S38	علاقه به انجام کارها به نحو احسن	
S25,S42,S34,S40,S16,S19,S10,S22,S20,S33,S 36	توجه به رشد سازمانی	پایداری
S26,S42,S19,S14,S18,S36,S44	برنامه ریزی برای پیشرفت	
S16,S17,S5,S10,S11	بسترسازی امور کنونی برای پیشرفت سازمانی	
S15,S33,S42,S38,S1,S11,S7,S12,S43	نرخ بهره	عوامل اقتصادی
S2,S9,S8,S25,S13,S42,S27,S41,S4,S34,S40,S 3,S12,S16, S5	تورم	
S42.S34.S40.S3.S6.S14.S31.,S20,S39	سیاست‌های پولی و مالی دولتی	
S34,S40,S3,S16,S31	قدرت خرید مردم	
S3,S33,S22	دستمزد نیروی کار	
S1,S35,S13,S42,S27,S12,S5,S6,S24,S30	نقدینگی	
S13	به معافیت‌های مالیاتی در صادرات کالا	عوامل سیاسی
S42,S23S2,S8,S4	تعرفه و عوارض گمرکی	قانونی
S42,S23,S2,S8,S4	محدودیت‌های قانونی برای معرفی کالا	
S23,S30,S31,S5,S19,S33	قوانین حمایت کننده از محیط زیست	
S35,S13,S12,S6,S11,S19,S10,S30, S22,S31,S20	ثبات سیاسی کشور	
S10,S11,S19,S22,S36	فرهنگ مصرف جامعه	عوامل اجتماعی و فرهنگی
S37,S38,S13,S5,S6,S1,S19,S24,S10,S30,S37 S5,S36,S39	نگرش پس انداز مالی از سوی مردم	
S40, S3,S6,S19,S38,S23,S10,S30,S14,S25, S34,S41,S42	گرایش مردم به محصولات سازمان	
S2,S9,S25,S42,S27,S41,S4,S34,S40,S3,S5,S6, S19,S23, S11	سطح رفاه عمومی	
S2,S17,S8,S25,S35,S13,S42,S27,S41,S4,S34	الگوی خرید مشتریان	
S6,S7,S2,S42,S27,S41,S4,S34,S40,S38,S19,S 45	فناوری‌های نوین اطلاعاتی و ارتباطی	فناوری
S41,S12,S38,S30,S15,S14,S7	میزان اتوماسیون (خودکارسازی)	
S5,S6,S45,S19,S23,S30,S43,S36,S25,S38	پیروی از قوانین و مقررات سازمانی بر اساس فناوری	
S25,S42,S34,S40,S16,S19,S10,S22,S20,S33,S 36	رویه فناوری در تحقق اهداف سازمانی	
S7,S10,S11	زمان بندی بر اساس فناوری	
S12,S13	وفاداری و تعهد کارکنان	افراد
S1, S2, S12,S13	پذیرش قدرت رهبری سازمانی	
S3,S4, S8,S9, S14,S15	توجه به توانایی و استعداد‌های کارکنان	
	اعتماد سازمانی	
	همکاری سازمانی	

گام هفتم: جمع‌بندی نهایی

در این مرحله از روش فراترکیب، یافته‌های مراحل قبل ارائه می‌شود. در ادامه به شناسایی شاخص‌های پژوهش پرداخته می‌شود. از شاخص‌های استخراج‌شده از متون مقالات مرتبط، با حذف شاخص‌های هم‌معنی و پرتکرار و درنهایت با مقوله و دسته‌بندی شاخص‌های نهایی، ۱۱ مقوله و ۵۹ مؤلفه حاصل گردید. در این مرحله از کدگذاری، مقوله‌های اصلی و فرعی پژوهش مشخص شدند.

در این پژوهش محققین برای کنترل مفاهیم استخراجی مطالعات موردبررسی، از مقایسه نظرات خود با یک خبره دیگر نیز بهره برده است. برای این منظور، یک پرسشنامه ۵۹ سؤالی متشکل از شاخص‌های شناسایی‌شده، طراحی گردید. سپس داده‌های به‌دست‌آمده از طریق نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ و شاخص رونوشت مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج محاسبات، در ادامه نشان داده‌شده است، مقدار شاخص کاپا ۰/۷۱۱ به‌دست‌آمده است که در سطح توافق معتبر قرار می‌گیرد.

شکل ۵. تأثیرگذاری فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری رویکرد عملکرد اقتصادی (GRI201) در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران

(GRI201) در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران با استفاده از تکنیک فراترکیب بوده است. ۴۵ مقاله بر اساس تکنیک CASP انتخاب شدند. با

بحث و نتیجه‌گیری

هدف تحقیق بررسی تأثیرگذاری فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری رویکرد عملکرد اقتصادی

اطمینان ایجاد می‌کند که تمامی ابعاد مورد نیاز در گزارش‌ها به‌طور کامل پوشش داده می‌شوند. تمرکز بر جاه‌طلبی و تحقق عملکرد اقتصادی پایدار می‌تواند تأثیر مستقیمی بر گزارشگری پایداری داشته باشد. این مؤلفه با تحقیقات (اونجی و همکاران^۱، ۲۰۲۰؛ حسن و همکاران^۲، ۲۰۲۱)، همسو بودند. توجه به مفهوم پایداری و حفظ منابع و محیط زیست در فرهنگ‌سازمانی می‌تواند به تولید گزارش‌های پایداری با تأکید بر جنبه‌های اقتصادی کمک کند. درک عوامل اقتصادی و سیاسی- قانونی می‌تواند در تدوین گزارش‌های پایداری تأثیرگذار باشد و از تناسب با شرایط بیرونی اطمینان حاصل کند. تأثیر اجتماعی و فرهنگی در فرهنگ‌سازمانی و عملکرد سازمان را می‌توان در گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی ترجمه کرد. استفاده از فناوری و توانمندی‌های افراد می‌تواند در بهبود روند و کیفیت گزارشگری پایداری تأثیر داشته باشد. مو و همکاران (۲۰۲۳)، استفاده از فناوری را راهکاری مهم در ارتقای فرهنگ گزارشگری پایداری و بهبود عملکرد مالی نشان داد. این مولفه‌ها به‌طور ترکیبی و تعاملی می‌توانند به شکلی کامل‌تر نقش فرهنگ‌سازمانی و عوامل اقتضایی در گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران را تبیین کنند.

در بسیاری از کشورها، شرکت‌های بورسی ملزم به ارائه گزارش‌های پایداری می‌باشند. این الزامات قانونی و تنظیمات بورسی شامل اطلاعاتی درباره عملکرد شرکت در زمینه‌های محیط زیستی، اجتماعی و مسئولیت کسب و کار است. بنابراین، برای رعایت الزامات قانونی و اجتناب

استفاده از نرم افزار MAXQDA مقالات تحلیل و کدگذاری شدند. بر اساس ۷ گام تکنیک فراترکیب با رویکرد سندلوسکی و باروسو، ۱۱ مقوله و ۵۹ کد استخراج شدند. بر اساس شاخص کاپا، ۰/۷۱۱ به‌دست‌آمده، پایایی نتایج تأیید شد. ۱۱ مؤلفه اصلی عبارت‌اند از نوآوری و خطرپذیری، توجه به جزئیات، توجه به ره‌آوردها، توجه به اعضای سازمان، توجه به تیم، جاه‌طلبی، پایداری، عوامل اقتصادی، عوامل سیاسی قانونی، عوامل اجتماعی و فرهنگی، فناوری و افراد هستند.

تمرکز بر نوآوری و خطرپذیری در فرهنگ‌سازمانی می‌تواند توانایی سازمان را در تطابق با تغییرات پایداری و متغیرهای اقتصادی-اجتماعی بهبود بخشد و در گزارشگری پایداری تأثیرگذاری داشته باشد. عبدی و همکاران (۱۳۹۹)، نوآوری را عامل مهمی در اشاعه پایداری در سازمان معرفی کرد. توجه به جزئیات و دقت در گزارشگری، اطمینان ایجاد می‌کند که ابعاد مختلف عملکرد اقتصادی و پایداری مورد بررسی قرار می‌گیرند. فخاری و همکاران (۱۳۹۶)، نیز دقت در عملکرد را سبب افزایش روند گزارشگری پایداری و رشد اقتصادی دانست. ارتقاء فرهنگ توجه به ره‌آوردها در سازمان می‌تواند بهبود نوآوری در حوزه‌های پایداری و عملکرد اقتصادی را تسهیل کند. تشویق و حمایت از اعضای سازمان در فرآیند گزارشگری، توانایی سازمان را در انتقال اطلاعات مرتبط با جنبه‌های اقتصادی و پایداری افزایش می‌دهد. آدامز و همکاران (۲۰۲۱)، در شیوع پاندمی کرونا، کار تیمی و اشاعه فرهنگ نتیجه‌گرایی را تأیید کرد. ایجاد همکاری و تعامل میان اعضای تیم در فرآیند گزارشگری،

² Hasan et al.

¹ Ong et al.

موجودیت‌های مسئولیت‌پذیر و پایدار در بازار شناخته می‌شوند.

در نتیجه می‌توان گفت تأثیرگذاری فرهنگ‌سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی در شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران یک موضوع بسیار اساسی و پیچیده است که به طور جامع در تشکیل و شکل‌گیری معماری گزارشگری پایداری تأثیر می‌گذارد. این تأثیرات از جنبه‌های مختلف قابل بررسی و تجزیه و تحلیل هستند. فرهنگ‌سازمانی به‌عنوان مجموعه‌ای از اعتقادات، ارزش‌ها و نگرش‌ها، نقش حیاتی در تعیین مسیر و تمرکز گزارشگری پایداری دارد. اگر فرهنگ‌سازمانی به عملکرد اقتصادی تمایل داشته باشد، در گزارش‌های پایداری نیز بیشتر به نتایج مالی و جنبه‌های اقتصادی توجه خواهد شد. همچنین، فرهنگ‌سازمانی با توجه به نوآوری، توجه به جزئیات، توجه به ره‌آوردها و توجه به اعضا و تیم می‌تواند تجزیه و تحلیل دقیق‌تری از داده‌ها و عملکرد ارائه دهد، که این نقطه می‌تواند به توانایی سازمان در ارائه گزارش‌های پایداری با کیفیت و مفهومی کمک کند. عوامل اقتصادی، سیاسی-قانونی و اجتماعی و فرهنگی نیز نقش مهمی در گزارشگری پایداری دارند. این عوامل تعیین‌کننده‌هایی از محیط بیرونی هستند که می‌توانند تأثیر مستقیمی بر نوع و تمرکز گزارشگری پایداری داشته باشند. تعامل میان فرهنگ‌سازمانی و این عوامل محیطی می‌تواند به ایجاد تعادل بین تمرکزهای مالی و غیرمالی در گزارش‌ها کمک کند، و در نتیجه به بهبود شفافیت، تجزیه و تحلیل درست‌تر عملکرد سازمان و ارتقاء اعتماد عامه منجر شود. در نتیجه، تأثیر فرهنگ‌سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی، به دلیل ارتباط نزدیکی که با تصمیم‌گیران

از تحریم‌ها، شرکت‌های بورسی نیازمند ارائه گزارشگری پایداری هستند.

سرمایه‌گذاران همچنین از شرکت‌های بورسی انتظار دارند که در زمینه پایداری و عملکرد مسئولانه عمل کنند. با ارائه گزارشگری پایداری، شرکت‌های بورسی می‌توانند اعتماد و اطمینان سرمایه‌گذاران را جلب کنند و به عنوان یک موضوع حیاتی در فرآیند تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاری مورد توجه قرار گیرند. همچنین، سرمایه‌گذارانی که به دنبال سرمایه‌گذاری پایدار هستند، می‌توانند شرکت‌های بورسی که اطلاعات مفصل در مورد عملکرد پایداری خود را ارائه می‌دهند را جذب کنند. گزارشگری پایداری به شرکت‌های بورسی کمک می‌کند تا ریسک‌های مرتبط با عوامل محیطی، اجتماعی و مالی را شناسایی و مدیریت کنند. با داشتن اطلاعات دقیق و جامع درباره عملکرد پایداری، شرکت‌ها می‌توانند ریسک‌های مرتبط با تغییرات قوانین و مقررات محیط زیستی، تغییرات اجتماعی و تغییرات در نگرش سرمایه‌گذاران را به طور موثری شناسایی و مدیریت کنند. گزارشگری پایداری می‌تواند به شرکت‌های بورسی کمک کند تا رقابت‌پذیری خود را افزایش دهند و مزیت رقابتی به دست آورند. با ارائه گزارشگری پایداری و نشان دادن عملکرد مسئولیت اجتماعی و پایداری، شرکت‌ها می‌توانند جذابیت بیشتری برای سرمایه‌گذاران و مشتریان خود ایجاد کنند و از رقابت بازار بهتر عمل کنند. بنابراین، استفاده از گزارشگری پایداری در شرکت‌های بورسی ضروری است زیرا به رعایت الزامات قانونی، جلب اعتماد سرمایه‌گذاران، مدیریت ریسک و ایجاد رقابت‌پذیری کمک می‌کند. همچنین، با ارائه اطلاعات شفاف و جامع درباره عملکرد پایداری، شرکت‌ها به عنوان

- برقراری ارتباط مؤثر و فعال با ذینفعان، از جمله مشتریان، سهامداران، جامعه محلی و مشارکت‌کنندگان دیگر، می‌تواند به تعامل مؤثرتر و درک بهتر از نیازها و ترجیحات آن‌ها در گزارشگری پایداری کمک کند.

- سازمان‌ها می‌توانند منابعی را برای تحقیق و توسعه در زمینه گزارشگری پایداری با رویکرد عملکرد اقتصادی اختصاص دهند. این تحقیقات می‌توانند به شناخت بهتر از ارتباطات و تأثیرات فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی در گزارشگری کمک کنند.

منابع

امین، وحید. فغانی ماکرانی، خسرو. ذبیحی زرین کلایی، علی. (۱۴۰۱). بررسی نقش تعدیل‌گری حاکمیت شرکتی در رابطه بین عملکرد پایداری و عملکرد مالی شرکت. پژوهش‌های تجربی حسابداری، ۱۱(۳)، ۲۶-۱.

انصاری، زینت، حجازی، رضوان، زراعت کیش، یعقوب، خانی معصوم آبادی، ذبیح اله. (۱۴۰۲). پیش‌بینی چرخه عمر و ارزیابی عملکرد مالی شرکت‌ها با استفاده از الگوریتم درخت تصمیم و تکنیک‌های تصمیم‌گیری چند معیاره. پژوهش‌های حسابداری مالی و حسابرسی، ۱۵(۵۷)، ۴۳-۶۸.

ضیا، فرناز، وکیلی فرد، حمیدرضا، صراف، فاطمه. (۱۳۹۹). تأثیر گزارشگری پایداری بر کاهش عدم تقارن اطلاعاتی شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران، حسابداری مدیریت، ۱۳: ۱۲۱-۱۳۵.

عبدی، مصطفی، کردستانی، غلامرضا، رضازاده، جواد. (۱۳۹۹). گزارشگری پایداری: رتبه‌بندی محرک‌ها و شاخص‌ها. پژوهش‌های تجربی حسابداری، ۱۰(۲)، ۷۱-۱۱۴.

فخاری حسین، ملکیان اسفندیار، جفایی رهنی منیر. تبیین و رتبه‌بندی مؤلفه‌ها و شاخص‌های گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی به روش تحلیل سلسله‌مراتبی در

سهامداران و مخاطبان دارد، بر جهت‌گیری و محتوای گزارش‌های پایداری و درنهایت بر ارزش و شفافیت سازمان تأثیر می‌گذارد. این تأثیرات متنوع و پیچیده، تحت تأثیر تعامل میان فرهنگ سازمانی و عوامل محیطی، اقتصادی و اجتماعی شکل می‌گیرند و نقش مهمی در تعیین مسیر و موفقیت گزارشگری پایداری در شرکت‌ها دارند. بر اساس نتایج به‌دست‌آمده پیشنهادات کاربردی زیر ارائه شده است:

- تعیین و تأکید بر ارزش‌ها و اصول سازمانی که به هماهنگی با هدف‌های پایداری و عملکرد اقتصادی باشد، می‌تواند به ایجاد توازن مناسب بین این دو جنبه کمک کند.

- برگزاری دوره‌های آموزشی برای کارکنان و مدیران در مورد تأثیرات فرهنگ سازمانی و عوامل اقتضایی بر گزارشگری پایداری و اهمیت تعادل بین عملکرد اقتصادی و پایداری، می‌تواند آگاهی را افزایش داده و تفهیم بهتری از این ارتباطات ایجاد کند.

- تنظیم سیاست‌ها و سیستم‌های پاداش‌دهی به گونه‌ای که تشویق به ارائه گزارشگری پایداری با تأکید بر عملکرد اقتصادی را افزایش دهد، می‌تواند انگیزه بیشتری برای تمرکز بر این جنبه فراهم کند.

- تشکیل تیم‌هایی که از اعضا با تخصص‌های مختلف تشکیل شده‌اند، می‌تواند به تجزیه و تحلیل دقیق‌تر داده‌ها و تعامل بهتر میان جنبه‌های مختلف گزارشگری کمک کند.

- ترویج و توسعه فرهنگ شفافیت و افشای اطلاعات مالی و غیرمالی به جامعه سهامداران و مخاطبان می‌تواند اعتماد را افزایش داده و تأثیر مثبتی بر گزارشگری پایداری داشته باشد.

Benameur, K. Hassanein, A. Azzam, MEAY. Elzahar, H. (2022). *Future-oriented disclosure and corporate value: the role of an emerging economy corporate governance. J Appl Acc Res.* <https://doi.org/10.1108/JAAR-01-2021-0002>

Benameur, K.B., Mostafa, M.M., and Hassanein, A. (2023). *Sustainability reporting scholarly research: a bibliometric review and a future research agenda. Manag Rev Q.* <https://doi.org/10.1007/s11301-023-00319-7>

Bhuiyan, F., Baird, K. and Munir, R. (2020), "The association between organisational culture, CSR practices and organisational performance in an emerging economy", *Meditari Accountancy Research*, 28 (6), 977-1011. <https://doi.org/10.1108/MEDAR-09-2019-0574>

Bischof, J., Dutzi, A. & Gros, M. (2022). *Sustainability reporting and risk governance. J Bus Econ* 92, 349-353. <https://doi.org/10.1007/s11573-022-01096-7>

Bofinger, Y. Heyden, K. Rock, B. (2022). *Corporate social responsibility and market efficiency: Evidence from ESG and misvaluation measures. Journal of Banking and Finance*, 134, 1-21.

Boiral O (2013) *Sustainability reports as simulacra? A counter-account of A and A + GRI reports. Acc Auditing Account J* 26(7),1036-1071

Brown-Liburd, H., & Zamora, V. L. (2015). *The role of corporate social responsibility (CSR) assurance in investors' judgments when managerial pay is explicitly tied to CSR performance. Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 34(1), 75-96. <https://doi.org/10.2308/ajpt-50813>

Cheng, M. Hasan, I. & Micale, J. (2022). *Which environmental, social, or governance (ESG) activities are more informative to stock prices? Journal of Academy Proceedings* 12658

شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار. عنوان نشریه. ۱۳۹۶؛ ۲ (۴): ۱۵۳-۱۸۷

ملکیان، دکتر اسفندیار، فخاری، دکتر حسین، جفایی رهنی، دکتر منیر. (۱۳۹۸). بررسی تأثیر ویژگی‌های هیئت‌مدیره شرکت بر میزان گزارشگری زیست محیطی، اجتماعی و راهبری شرکتی. *مجله دانش حسابداری*، ۱۰(۲)، ۷۷-۱۱۲.

Adams, C. Abhayawansa, S. (2021). *Connecting the COVID-19 pandemic, environmental, social and governance (ESG) investing and calls for 'harmonisation' of sustainability reporting. Crit. Perspect. Account.* 82, 102309

Agoraki, M. Giaka, M. Konstantios, D. Patsika, V. (2023). *Firms' sustainability, financial performance, and regulatory dynamics: Evidence from European firms. Journal of International Money and Finance*, 131: 1-19.

Ali, I. Lodhia, S. Narayan, AK. (2021) *Value creation attempts via photographs in sustainability reporting: a legitimacy theory perspective. Meditari Account Res* 29(2), 247-263

Al-Shaer H (2020) *Sustainability reporting quality and post-audit financial reporting quality: empirical evidence from the UK. Bus Strategy Environ* 29(6), 2355-2373

Amran, A. Haniffa, R. (2011) *Evidence in development of sustainability reporting: a case of a developing country. Bus Strategy Environ* 20(3), 141-156

Ansari, N., Cajias, M., & Bienert, S. (2015). *The value contribution of sustainability reporting-empirical evidence for real estate companies. ACRN Oxford Journal of Finance and Risk Perspectives*, 4(4), 190-206

Bailey, J., Klempner, B., & Zoffer, J. (2016). *Sustaining sustainability: What institutional investors should do next on ESG? New York, NY: McKinsey.*

- theory. *J. of the Acad. Mark. Sci.* 51, 372–392. <https://doi.org/10.1007/s11747-022-00879-2>
- Grullon, G., Larkin, Y., Michaely, R. (2019). *Dividend Policy and Product Market Competition. Working Paper*
- Guillén L, Sergio A, Manuel, C. (2022) *Research on social responsibility of small and medium enterprises: a bibliometric analysis. Manage Rev Q* 72(3), 857–909
- Hartzmark, S.M., Sussman, A.B. (2019). *Do Investors Value Sustainability? A Natural Experiment Examining Ranking and Fund Flows. The Journal of Finance* 74 (6), 2789–2837.
- Hasan, M.M., Habib, A., Zhao, R. (2021). *Corporate reputation risk and cash holdings. Account. Finance* 62 (1), 667–707.
- Himick, D. (2011). *Relative performance evaluation and pension investment management: A challenge for ESG investing. Critical Perspectives on Accounting*, 22(2), 158–171. <https://doi.org/10.1016/j.cpa.2010.07.002>
- León, R., Salesa, A. (2023). *Is sustainability reporting disclosing what is relevant? Assessing materiality accuracy in the Spanish telecommunication industry. Environ Dev Sustain.* <https://doi.org/10.1007/s10668-023-03537-x>
- Martin, P. R., & Moser, D. V. (2016). *Managers' green investment disclosures and investors' reaction. Journal of Accounting and Economics*, 61(1), 239–254. <https://doi.org/10.1016/j.jacceco.2015.08.004>
- Mu, W. Liu, K. Tao, Y. Ye, Y. (2023). *Digital finance and corporate ESG. Finance Research Letters*, 51, 1-9.
- Ong T, Djajadikerta HG (2020). *Corporate governance and sustainability reporting in the australian resources industry: an empirical analysis. Social Responsib J* 16(1), 1–14
- Cho, CH. Laine, M. Roberts, R. Rodrigue, M. (2015). *Organized hypocrisy, organizational façades, and sustainability reporting. Acc Organ Soc* 40, 78–94
- Citterio, A, King, T. (2023). *The role of Environmental, Social, and Governance (ESG) in predicting bank financial distress. Finance Research Letters*, 51, 1-7.
- Coulmont, M. Berthelot, S. & Gagné, V. (2022). *Sustainability performance indicator trends: a Canadian industry-based analysis. Int J Corporate Soc Responsibility* 7, 2. <https://doi.org/10.1186/s40991-022-00070-4>
- De Klerk, M. De Villiers, C. Van Staden, C. (2015). *The value relevance of corporate social responsibility disclosure in the UK. Pac Acc Rev* 27(2), 208–228
- Diouf D, Boiral O (2017). *The quality of sustainability reports and impression management: a stakeholder perspective. Acc Auditing Account J* 30(3), 643–667
- Dutordoir, M., Strong, N.C., & Sun, P. (2018). *Corporate social responsibility and seasoned equity offering. Finance* 50, 158–179
- Espahbodi, L. Espahbodi, R. Juma, N. (2021). *Sustainability priorities, corporate strategy, and investor behavior. Rev Financ Econ*, 37, 149-167.
- Fafaliou, I., Giaka, M., Konstantios, D., Polemis, M. (2022). *Firms' ESG reputational risk and market longevity: A firm-level analysis for the United States. J. Bus. Res.* 149, 161–177
- Fan, Y. Shuo-Fang, L. Ding-Bang, L. and Pei-Shan, T. (2021). *Corporate Sustainability: Impact Factors on Organizational Innovation in the Industrial Area" Sustainability* 13. 4: 1979. <https://doi.org/10.3390/su13041979>
- Friske, W., Hoelscher, S.A. & Nikolov, A.N. (2023). *The impact of voluntary sustainability reporting on firm value: Insights from signaling*

paradoxical role of the financial logic. Adm. Sci. Q. 64 (2), 466– 501.

Zahid, A. Khan, M. Anwar, W. Maqsood, U. (2022). *The role of audit quality in the ESG-corporate financial performance nexus: Empirical evidence from Western European companies. Borsa Istanbul Review, 22, 1-13.*

Zimon G, Arianpoor A, Salehi M. (2022). *Sustainability reporting and corporate reputation: the moderating effect of CEO opportunistic behavior. Sustainability 14(3),1257*

Sedliačiková, M. Aláč, P. Moresová, M. (2020) *How behavioral aspects influence the Sustainable Financial decisions of shareholders: an empirical study and proposal for a relevant decision-making Concept. Sustainability 12(12), 4813*

Stocker, F. de Arruda, MP. de Mascena, KM. Boaventura, JM. (2020). *Stakeholder engagement in sustainability reporting: a classification model. Corp Soc Responsib Environ Manag 27(5):2071–2080*

Yan, S., Ferraro, F., Almandoz, J. (2019). *The rise of socially responsible investment funds: The*

Applying the meta-composite technique of the effect of organizational culture and contingent factors on sustainability reporting with an economic performance approach (GRI 201) in companies admitted to the Tehran Stock Exchange

[†]Mohammad Khalili.

[†]Ali Zabih*

[†]Khosro Faghani Makrani

Abstract

The aim of the research is to apply the meta-composite technique of the effect of organizational culture and contingent factors on sustainability reporting with the economic performance approach (GRI 201) in companies admitted to the Tehran Stock Exchange. If the culture of sustainability and social responsibility is considered a core value in the company and is practiced by managers and employees, there will probably be a greater willingness to report on sustainability and provide information related to economic and sustainability performance. The researcher has analyzed the results and findings of previous researchers by applying a systematic and meta-combination approach and by performing the 7 steps of the Sandelovski and Barroso method, he has identified the effective factors. Among 556 articles, 45 articles were selected based on the CASP method, and the validity of the analysis was confirmed with a Kappa value of 0.711. In this context, in order to measure reliability and quality control, the transcription method was used, and its value was identified for the indicators identified at the level of excellent agreement. The results of data analysis collected in MAXQDA software led to the identification of 59 primary codes in 11 categories. Based on the obtained results, the 11 main components are innovation and risk-taking, attention to details, attention to results, attention to organization members, attention to the team, ambition, sustainability, economic factors, legal political factors, social and cultural factors, technology and are people. The impact of organizational culture and contingent factors on sustainability reporting with an emphasis on economic performance, due to its close relationship with decision makers, shareholders and audiences, affects the direction and content of sustainability reports and ultimately affects the value and transparency of the organization. These diverse and complex effects are formed under the influence of the interaction between organizational culture and environmental, economic and social factors and play an important role in determining the path and success of sustainability reporting in companies.

Keywords: *organizational culture, contingent factors, sustainability reporting, economic performance*

¹ Accounting PhD student, Accounting Department, Sari Branch, Islamic Azad University, Mazandaran, Iran

² Assistant Professor of Accounting Department, Sari Branch, Islamic Azad University, Mazandaran, Iran (Corresponding Author)

³ Associate Professor, Department of Accounting, Sari Branch, Islamic Azad University, Mazandaran, Iran